

Óriási Apollón-szobor

Törökország délnyugati részén hatalmas méretű Apollón-szobor töredékére bukkantak olasz régészek.

Az ilyen gigantikus szobrok meg lehetőséget teremtettek az antik világban, elég a rhodoszi kolosszusra, vagy Néró óriási szobrára gondolni.

Legtöbbjük azonban már rég eltűnt (anyaguk többnyire más építményekbe került), és különösen ritkák az ilyen emlékek Kisáziában.

A két nagy márványdarabból álló (a felső- illetve alsó test töredékeit tartalmazó) maradvány a Kr. u. I. századból származik, és a Világörökséghez tartozó Hierapolisban (ma: Pamukkale) fedezték fel.

A Kr. e. 190-ben, II. Eumenes pergamoni király (Kr. e. 197 – Kr. e. 159) által alapított Hierapolis Kr. e. 133-ban vált a Római Birodalom részévé, s az eredetileg hellenisztikus város hamarosan virágzó római központtá vált, szentélyekkel, színházzal és gyógyító erejűnek hitt hőforrásokkal.

A most felfedezett szobor, amelynek a feje és karjai hiányoznak, mintegy 4 méter magas lehetett, s feltehetőleg a város egyik fő látványossága volt.

„A szobor a görög Apollón istent trónon ülve, bal kezében kitharával ábrázolja. Az alak csodásan redőzött tunikát visel, amely áttetsző hatást kelt, s szinte látni véljük az alatta rejtő izmokat” – mondta a kutatócsoportot vezető Francesco D’Andria régész.

A szobornak azonban csak az elülső oldala ilyen mesterien kimunkált, a hátoldal sokkal elnagyoltabb, ami arra mutat, hogy mögötte minden bizonnyal egy fal állt, tette hozzá d’Andria.

Mint elmondta, még nem adták fel a reményt, hogy a későbbiekben a szobor még hiányzó részeit – de legalább a fejét – is megtalálják.

(Discovery News)

Ugrórobot

A Sandia Nemzeti Laboratórium fejlesztőmérnökei egy olyan roboton dolgoznak, amely a talajon négy keréken gördül, ám az útjába kerülő – akár a 8 méteres magasságot is megközelítő – akadályokat könnyedén átugorja. A részben a Védelmi Minisztérium megrendelésére, s a tervek szerint 2010 második felére elkészülő új eszköz elsősorban városi környezetben akarják használni.

Korábban a Sandia kutatói már kifejlesztettek egy hasonló, mintegy cipődoboz méretű, GPS-sel vezérelhető robotjárművet, amely méreténél 30–40-szer magasabb akadályok átugrására képes. Az erről készült videó a http://www.sandia.gov/news/resources/video-gallery/videos/whv_fence.wmv címen tekinthető meg. Ez az akadályátugró megoldás a számítások szerint nem csak mechanikailag egyszerűbb, hanem jóval üzemanyagtakarékosabb is, mintha az eszköz az akadályokon felemelkedve jutna át.

A robotot elsősorban katonai- és rendvédelmi célokra használják majd, ám emellett felhasználható lehet különféle katasztrófa helyzetekben is az érintett terület-, illetve az ott lévő sérültek felkutatásában.

(Sandia National Laboratories)

röviden

FATÖRZSBARLANGOK NÓGRÁDDBAN. Új, különleges barlangokat fedeztek fel nemrégiben Nógrádszakál határában, köztük egy körülbelül 5 méter hosszú üreget. Mint kiderült, ezek az üregek elkorhadt fatörzsek negatívjai, melyek folyóhordalékban alakultak ki. A fákat nagyjából 15 millió éve takarta be folyóvízi üledék. A legtöbb barlang a könnyen oldódó mészkövekben jön létre, karsztosodással, de keletkeznek fatörzsbárányok vulkáni területeken is, amikor láva, vagy törmelék fedi be a fákat, melyek idővel elkorhadnak, vagy elszenesednek. Ilyen képződmények Japánban a leggyakoribbak, de találtak fatörzsbárányt Salgótarjánától nem messze, a szlovák határ túloldalán fekvő Múcsiny közelében, vagy Németországban és Romániában is. Hazánkban a nógrádszakáliai az első ismert fatörzsbárányok, felfedezőjük Prákválvi Péter salgótarjáni geológus.

NEM VÁNDOROLNAK AZ ÖRVÖS LUDAK. A globális klímaváltozásnak tulajdonítják a kutatók azt a szokatlan jelenséget, hogy az alaskai örvös ludak mintegy 30 százaléka az utóbbi években a tél közeledtével nem vándorol el Alaszkából telelőhelyére, Mexikóba. A hetvenes évek közepe óta egyre növekszik a télre is maradó ludak számaránya. A madarak a párzasi időszak befejeződésével főként egy tengerifű-fajjal táplálkoznak, mely a víz és a levegő átlaghőmérsékletének emelkedésével dúsabban tenyészik, ezért nem érzik szükségét annak, hogy délebbi táplálkozóhelyek után nézzenek. A kutatók úgy vélik, az északi-sarkvidéki területeken a következőkben növekedni fog az egyébként délebbre kitelelő madárfajok száma, bár ez azzal a kockázattal jár, hogy a hirtelen jövő erős fagyok miatt sok egyed elpusztul.

NEM SOKAT VÁLTOZOTT A VÍRUS. Ha minden szerencsésen alakul, talán nem lesz pusztító világjárvány a kezdetben sertésinfluenzájának elkeresztelt H1N1 típusú influenzából. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) legújabb bejelentése szerint az új influenza vírusa még nem mutálódott súlyosabb változáttá áprilistól szeptember közepéig, bár ez elvileg bármikor bekövetkezhet. További jó hír, hogy az eddig kifejlesztett vakcinák igen hatékonyak, s belőlük évente optimális esetben mintegy 3 milliárd adagot is le tudnak gyártani, ami már elegendő a szélesebb körű járvány megakadályozásához.